

Sygn. akt I C 21/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : Paulina Olczyk

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w Ł.

przeciwko Szpitalowi (...) w W.

o zapłatę kwoty 20.240,08 zł

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 69,88 zł (sześćdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy);
2. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt I C 21/15

UZASADNIENIE

W dniu 15 października 2014 r. powód (...) S.A. z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym obowiązku zapłaty przez pozwanego Szpital (...) w W. na rzecz powoda kwoty 20.240,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa tj. 15 października 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzi roszczeń z umowy o współpracy z dnia 26 marca 2013 r. zawartej z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w związku z przetargiem publicznym ogłoszonym przez Szpital (...) w W.. Jako beneficjent płatności dokonywanych przez Szpital został wskazany powód, w związku z czym na jego rzecz został ustanowiony przekaz. Pozwany poprzez wybór oferty (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przyjął przekaz stosownie do art. 921² k.c.

/pozew k. 2 – 5/

W dniu 2 grudnia 2014 r. Referendarz Sądowy w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

/nakaz zapłaty z dnia 2 grudnia 2014 r. sygn. akt I Nc 1376/14 k. 64/

W dniu 22 grudnia 2014 r. pozwany Szpital (...) w W. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 2 grudnia 2014 r. wnosząc o uchylenie nakazu zapłaty w całości, skierowanie sprawy na rozprawę i oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda a rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według

obowiązujących przepisów oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a także o zwolnienie pozwanego od ponoszenia kosztów postępowania w całości i odstąpienie na zasadzie art. 102 k.p.c. od obciążania pozwanego kosztami procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż powództwo winno zostać oddalone z uwagi na brak legitymacji procesowej powoda. Podejmowane przez powoda działania zmierzają bowiem do obejścia prawa – art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. Zawierane przez powoda z wierzycielami pozwanego umowy nie są skuteczne prawnie, bez względu na to jak zostaną nazwane, bowiem ich skutek jest tożsamy z cesją. Odmienne nazwanie umowy stanowi formę obejścia wymogu uzyskania zgody organu założycielskiego, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Umowa łącząca powoda z (...) sp. z o.o. w W. jest w ocenie pozwanego umową pozorną.

/sprzeciw k. 63 – 72/

Pismem z dnia 9 lutego 2015 r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo co do kwoty 69/88 zł z tytułu należnych odsetek za opóźnienie w zapłacie wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie. W uzasadnieniu powód wskazał, iż wyliczając saldo zaległych należności przysługujących mu od powoda wyliczał terminy wymagalności poszczególnych faktur VAT poczynając od dnia wysłania faktury pozwanemu. Zgodnie zaś z umową terminy wymagalności winny być wyliczane od dnia dostarczenia faktury VAT pozwanemu.

/pismo z dnia 6 lutego 2015 r. k.101/

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały dotychczas zajęte stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 marca 2013 r. (...) sp. z o.o. (dalej: Dostawca) zawarł z powodem (dalej: Finansującym) umowę o współpracy, w której ustalono zasady współpracy stron w związku z ogłoszeniem przez Szpital (...) w W. postępowania przetargowego na dostawę endoprotez stawu biodrowego (znak sprawy (...)).

Mocą § 4 ust. 2 pkt 2.2. Finansujący zobowiązał się udostępnić Dostawcy potencjał finansowy poprzez sfinansowanie przedmiotu zamówienia, każdego zadania odrębnie, po spełnieniu przez Dostawcę wymogów opisanych umową. W § 5 ust. 1 umowy Dostawca zobowiązał się do wskazania Finansującego, jako beneficjenta płatności (numer rachunku bankowego), na każdej z wystawianych przez siebie faktur.

Strony ustaliły, iż wskazanie jako beneficjenta płatności faktury Finansującego oznacza, iż we wskazanym zakresie wyłącznym uprawnionym do otrzymania zapłaty od Szpitala jest Finansujący.

Dostawca, w związku z uzyskanym finansowaniem od Finansującego dotyczącym przedmiotu zamówienia, wskazując Finansującego jako beneficjenta płatności faktury, przekazał Finansującemu zgodnie z art. 921¹ k.c. i nast. całe świadczenie Szpitala, upoważniając tym samym Finansującego do przyjęcia całego świadczenia przysługującego Dostawcy od Szpitala, a Szpital do spełnienia świadczenia tj. zapłaty wynagrodzenia i wszelkich innych należności przysługujących Dostawcy w ramach Postępowania, na rachunek Finansującego w (...) S.A. (...).

Strony ustaliły, iż wybór oferty Dostawcy przez Szpital oznacza, iż Szpital przyjmuje przekaz stosownie do art. 921¹ k.c. i obowiązany jest do zapłaty na rzecz Finansującego. Udzielenie przekazu oraz wskazanie jako beneficjenta płatności faktury Finansującego oznacza, iż we wskazanym zakresie wyłącznym uprawnionym do uzyskania zapłaty od Szpitala z tytułu płatności jest Finansujący. Szpital zwalnia się z zobowiązania zapłaty wobec Dostawcy wyłącznie w przypadku zapłaty wynagrodzenia na rachunek bankowy Finansującego. (§6 umowy)

/umowa o współpracy k.15 – 19, promesa finansowania k. 20 – 21/

W wyniku zawartej umowy o współpracy Dostawca zgłosił w przetargu ofertę.

/bezsporne/

Do zgłoszonej oferty Dostawca dołączył umowę o współpracy zawartą z Finansującym.

/bezsporne/

W formularzu ofertowym, stanowiącym załącznik nr 1 do SIWZ, (...) sp. z o.o. oświadczył, że zamówienie zrealizuje polegając na zasobach finansowych innych podmiotów na zasadach określonych w art. 26 ust. 2b ustawy pzp.

/formularz ofertowy k. 26/

Dnia 18 kwietnia 2013 r., w wyniku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, zgodnie z Zarządzeniem Dyrektora Szpitala nr (...) z dnia 7 lutego 2012 r., pomiędzy Szpitalem (...) w W., a (...) sp. z o.o. w W. zawarta została umowa nr (...), której przedmiotem jest dostawa przez (...) sp. z o.o. w W. na rzecz Szpitala endoprotez stawu biodrowego. W § 3 regulującym warunki płatności Szpital (...) w W. zobowiązał się do zapłaty za faktury w terminie 120 dni od jej dostarczenia, przelewem na konto (...) sp. z o.o. w W., będące kontem tożsamym ze wskazanym powyżej – tj. rachunek bankowy w (...) S.A. (...). Ewentualna sprzedaż wierzytelności innemu podmiotowi lub firmie factoringowej nie może odbyć się bez pisemnej zgody Szpitala (...) w W. i organu założycielskiego Szpitala. (...) sp. z o.o., poza zakazem zbywania wierzytelności, wynikającym z niniejszej umowy nie może bez zgody Szpitala uzyskiwać dodatkowego ubezpieczenia, gwarancji lub poręczenia spłaty tych wierzytelności od podmiotów trzecich (§ 3 ust. 6 i 7 umowy).

/umowa k. 22 – 25/

Z tytułu wykonania umowy (...) sp. z o.o. w W. wystawiła następujące faktury:

- w dniu 30 maja 2014 r. fakturę nr (...) na kwotę 7.581,60 zł z terminem płatności do 27 września 2014 r. ***/k. 34/***,
- w dniu 23 maja 2014 r. fakturę nr (...) na kwotę 7.203,60 zł z terminem płatności do 20 września 2014 r. ***/k. 37/***,
- w dniu 19 maja 2014 r. fakturę nr (...) na kwotę 2.100,60 zł z terminem płatności do 16 września 2014 r. ***/k. 40/***,
- w dniu 16 maja 2014 r. fakturę nr (...) na kwotę 3.191,40 zł z terminem płatności do 13 września 2014 r. ***/k. 43/***.

W dniu 26 kwietnia 2013 r. została zawarta umowa pomiędzy Dostawcą, a Finansującym, na mocy której Finansujący udzielił Dostawcy finansowania, tj. zobowiązał się do zapłaty łącznej kwoty w wysokości do 1.404.000,00 zł brutto związanego z przedmiotem zamówienia w związku ze spełnieniem warunku dotyczącego sytuacji finansowej Dostawcy, jako Wykonawcy. Zgodnie z postanowieniami w § 3 umowy rozliczeniowej Dostawca w związku z finansowaniem wskazał w ofercie przetargowej Finansującego – powoda, jako beneficjenta płatności faktury wystawionej Szpitalowi oraz przekazał Finansującemu zgodnie z art. 921 1 k.c. i nast. całe świadczenie Szpitala wraz z odsetkami za opóźnienie, upoważniając Finansującego do przyjęcia całego wynagrodzenia przysługującego dostawcy od Szpitala, Szpital do spełnienia świadczenia na rzecz powoda (przekaz). W umowie tej strony stwierdziły, że Szpital poprzez wybór oferty Dostawcy przyjął przekaz stosownie do art. 921 2 k.c. Ponadto strony umowy wskazały, iż udzielenie przekazu oraz wskazanie jako beneficjenta płatności Finansującego - powoda oznacza, że wyłącznie uprawnionym z tytułu płatności we wskazanym w umowie zakresie jest Finansujący, a Szpital zwolni się z zobowiązania zapłaty wobec Dostawcy wyłącznie w przypadku zapłaty wynagrodzenia na podany w umowie rachunek bankowy powoda.

/umowa ramowa rozliczeniowa k. 46 – 49/

Pismem z dnia 26 czerwca 2013 roku Dostawca i Finansujący poinformowali Szpital o przekazie płatności wynikających z umowy o współpracy na rzecz Finansującego.

/zawiadomienie k. 50/

Powód udzielił finansowania na rzecz (...) sp. z o.o. w W. w kwocie 19.535,12 zł w dniu 28 sierpnia 2014 r.

/potwierdzenie przelewu k. 51/

Pismem z dnia 12 sierpnia 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności dochodzonej pozwem.

/wezwanie do zapłaty k. 12, potwierdzenie nadania listem poleconym k. 13 – 14/

Powyższy stan faktyczny, ustalony został przez Sąd jako bezsporny bądź w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność i treść nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Na rozprawie w dniu 1 lipca 2015 r. Sąd oddalił wniosek dowodowy o przesłuchanie świadka oraz zobowiązanie powoda do złożenia dokumentacji księgowej dotyczącej współpracy z firmą (...) sp. z o.o. w W.. Sąd uznał bowiem stan faktyczny w sprawie za wyjaśniony w wystarczający sposób dla wydania rozstrzygnięcia, zaś przeprowadzenie dowodów na okoliczności wskazane przez pozwanego za zbędne.

Sąd zważył, co następuje:

Powód w niniejszej sprawie początkowo dochodził kwoty 20.240,88 zł, w tym kwoty 20.077,20 zł jako należności głównej wynikającej z przedstawionych faktur oraz kwoty 163,68 zł jako należności ubocznej z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych od dnia wymagalności kolejnych faktur do dnia 14 października 2014 roku (dnia poprzedzającego wniesienie pozwu). Powód cofnął następnie pozew o zapłatę kwoty 69,88 zł z tytułu należnych odsetek za opóźnienie w zapłacie wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie.

Sąd nie znalazł okoliczności wskazujących na istnienie podstaw do uznania czynności cofnięcia pozwu o zapłatę kwoty 69,88 zł za niedopuszczalną, dlatego na podstawie art. 203 § 1 i § 4 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy sprowadzało się w istocie do ustalenia, czy wskutek zawarcia umowy przekazu przez powoda z dostawcą pozwanego, po stronie pozwanego Szpitala powstał obowiązek spełnienia świadczenia na rzecz powoda.

Zgodnie z treścią art. 921¹ k.c. i nast. k.c. regulującego umowę przekazu ten, kto przekazuje drugiemu (odbiorcy przekazu) świadczenie osoby trzeciej (przekazanego), upoważnia tym samym odbiorcę przekazu do przyjęcia, a przekazanego do spełnienia świadczenia na rachunek przekazującego. Podstawową funkcją przekazu jest ułatwienie spełniania świadczeń wynikających ze stosunków zobowiązaniowych i uproszczenie obrotu. Możliwość zastosowania przekazu przy wykonywaniu zobowiązań wiąże się z faktem, że obowiązujące prawo zasadniczo nie wymaga ani tego, by dłużnik osobiście spełniał świadczenie (art. 356 k.c.), ani tego, by wierzyciel osobiście świadczenie odbierał (art. 452 k.c.). Świadczenie należne wierzycielowi dłużnik może spełnić przy pomocy innego podmiotu.

Zawarcie umowy przekazu jest jednostronną czynnością prawną przekazanego, wobec czego nie wymaga akceptacji ze strony przekazanego czy odbiorcy przekazu. Wola przekazanego i odbiorcy przekazu nie wpływają zatem na ważność czynności prawnej. Jednak dla powstania stosunku zobowiązaniowego pomiędzy odbiorcą przekazu, a przekazanym przekazany obowiązany jest złożyć odbiorcy przekazu oświadczenie woli o przyjęciu przekazu (art. 921² k.c.). Dopiero wówczas przekazany staje się dłużnikiem odbiorcy, a ten ostatni może żądać od niego spełnienia świadczenia.

Ustawodawca nie przewidział dla czynności przyjęcia przekazu żadnej formy prawnej, w związku z czym wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde jej zachowanie, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny (art. 60 k.c.).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje, iż pozwany Szpital nie złożył wyraźnego oświadczenia o przyjęciu przekazu, czy to w formie ustnej, czy pisemnej. Należało zatem zbadać, czy czynność ta została dokonana w

sposób dorozumiany (per facta concludentia). Pojęcie dorozumianych oświadczeń woli należy odnosić do wszelkich pozajęzykowych zachowań ujawniających wolę dokonania określonej czynności prawnej, a także do tych wypowiedzi językowych, które nie zostały sformułowane w sposób wystarczająco jednoznaczny, precyzyjny lub pełny. Użycie znaków słownych nie wyklucza zatem możliwości złożenia oświadczenia woli per facta concludentia, chociażby ze względu na wieloznaczność słów i zwrotów językowych. Przyjmuje się, że reguły wykładni oświadczeń woli należy stosować nie tylko do ustalenia treści złożonych oświadczeń woli, lecz także jego egzystencji, a więc dla udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy dane zachowanie stanowi oświadczenie woli w ogóle. Czynność prawną można zatem poczytywać za dokonaną przez fakty konkludentne, tylko, jeżeli wyrażają one jednoznaczną treść oświadczenia woli i wynika z nich niewątpliwy zamiar wywołania określonych skutków prawnych przez dany podmiot.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu sam fakt wyboru przez pozwanego oferty spółki (...) i późniejszego zawarcia z tą spółką umowy, nie stanowi dorozumianego, niewątpliwego zamiaru pozwanego wywołania skutków prawnych przyjęcia przekazu. Należy przy tym zaznaczyć, że bez znaczenia dla oceny skutków prawnych wymienionych wyżej czynności pozwanego pozostaje fakt, że pozwany Szpital wiedział o przekazie dokonany przez spółkę (...) z powodów, gdyż nie sposób uznać, aby samo „poinformowanie” pozwanego w sposób, na jaki wskazuje powód, można poczytać za skuteczne przyjęcie przekazu. Z art. 60 k.c. wynika bowiem, iż wola dokonania czynności prawnej (w tym przypadku zaciągnięcia zobowiązania określonej treści) powinna być wyrażona „w sposób dostateczny”, a milczenie może jedynie wyjątkowo doprowadzić do powstania zobowiązania. W ocenie Sądu, wiedza pozwanego o zawarciu przez (...) sp. z o.o. umowy z dnia 26 marca 2013 r. z powodów nie pozbawiała go możliwości dokonania wyboru oferty tejże spółki, przy jednoczesnym braku zamiaru wywołania skutku w postaci przyjęcia przekazu. Powód nie zdołał udowodnić, aby wybór oferty (...) sp. z o.o. w W. stanowił dorozumiane oświadczenie woli o przyjęciu przekazu.

Wskazać także należy, iż nawet w razie nie podzielenia powyższej argumentacji i uznania, że pozwany przyjął przekaz, to czynność ta byłaby nieważna, albowiem jako zmierzająca do zmiany wierzyciela wymagała zgody organu założycielskiego pozwanego Szpitala. Powód zaś nie zdołał udowodnić, aby zgoda taka została udzielona.

Podstawą nieważności umowy jest przepis art. 54 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej (Dz.U. 2013, poz. 217 – tekst jedn.), stanowiący, iż czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Podmiot tworzący wydaje zgodę albo odmawia jej wydania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych oraz w oparciu o analizę sytuacji finansowej i wynik finansowy samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej za rok poprzedni. Zgodę wydaje się po zasięgnięciu opinii kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 2-5 jest nieważna.

Brak jest legalnej definicji „czynności prawnych mających na celu zmianę wierzyciela”. Niemniej jednak przyjmując należy, iż skoro istnieją dwie instytucje prawa cywilnego, które mogą prowadzić do zmiany po stronie wierzyciela – przelew wierzytelności i subrogacja ustawowa, to przepis art. 54 ust. 5 ustawy powinien odnosić się wprost do jednej z nich. Skoro ustawodawca nie skorzystał z takiej możliwości, to przepis ten można odnieść zarówno do przewidzianej w kodeksie cywilnym umowy cesji, jak i do umowy poręczenia, a nawet umowy przekazu, skoro konsekwencją każdej z nich może być zmiana wierzyciela.

Stanowisko takie wyraził również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 czerwca 2014 roku w sprawie o sygn. akt I CSK 428/13 stwierdzając, że nieważne jest poręczenie udzielone za zobowiązania zakładu opieki zdrowotnej bez wymaganej zgody organu założycielskiego. Zdaniem Sądu Najwyższego zamierzeniem ustawodawcy nie było jedynie wyeliminowanie możliwości dokonywania cesji wierzytelności, ale eliminacja wszystkich sytuacji, w których w wyniku określonej czynności prawnej pojawi się nowy (inny) wierzyciel szpitala, dochodzący należności wynikającej z pierwotnie zawartej umowy.

W ocenie Sądu, z literalnego brzmienia przepisu wynika, że zapis ustawy dotyczy wszelkich czynności prawnych, które mogą doprowadzić do zmiany osoby wierzyciela. Uzależnienie, w przypadku umowy przekazu zmiany wierzyciela od postawy samego dłużnika – tj. od przyjęcia przekazu, nie zmienia faktu, że taki skutek został wpisany w ramy tej

instytucji. Przyjęcie zakresu działania art. 54 ust. 5 ustawy ograniczonego jedynie do umowy przelewu wierzytelności, wypaczyłoby sens regulacji. Interpretacja ta nie odpowiada zasadom logiki, jest sprzeczna z literalną wykładnią przepisu, nie odpowiada też celom wprowadzenia zapisu ustawy.

Istotą wprowadzenia przepisu art. 54 ust. 5 ustawy było zapobieżenie wyzbywania się wierzytelności przysługujących wobec szpitali, w jakikolwiek sposób. Odpowiada to celom regulacji wskazanym w uzasadnieniu ustawy nowelizującej z dnia 22 października 2010 r. (Dz.U.2010.230.1507) zmieniającej z dniem 22 grudnia 2010 r. przepis art. 53 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408 t.j. ze zm.), o analogicznej treści do treści przepisu art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. Interpretacja ta może zatem znaleźć wprost zastosowanie przy wykładni tego przepisu. Z uzasadnienia ustawy nowelizującej wynika, iż intencją ustawodawcy było objęcie ograniczeniem wszystkich czynności prawnych, które w efekcie doprowadziłyby do zmiany wierzyciela. Potrzeba opracowania projektu wynikała z konieczności wzmocnienia wpływu organu założycielskiego na zmianę wierzyciela zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Ponadto, nowelizacja z założenia miała spowodować ograniczenie wtórnego obrotu wierzytelnościami, wiążące się z dodatkowymi kosztami dla zakładów opieki zdrowotnej. W uzasadnieniu projektu wyjaśniono, że przepis ten stanowi wprawdzie ograniczenie zasady wolności działalności gospodarczej, jednakże mieści się w zakresie określonym w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, dopuszczającym ograniczenie w zakresie konstytucyjnych wolności i praw, gdy jest to konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. W tym przypadku wprowadzenie ograniczenia podyktowane jest względami ochrony zdrowia. Forma przepisu nie ogranicza istoty wolności działalności gospodarczej, ale stwarza natomiast narzędzie dla organów założycielskich do skutecznej kontroli nad zakładami opieki zdrowotnej, co przyczyni się do właściwej realizacji zadań tych podmiotów w zakresie bezpieczeństwa zdrowotnego populacji. Przepis ten miał służyć realizacji prawa do ochrony zdrowia wynikającego z art. 68 Konstytucji RP, gdyż samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej jest jednostką realizującą szczególnego rodzaju zadania publiczne poprzez udzielanie świadczeń zdrowotnych ratujących życie i zdrowie. Natomiast działania windykacyjne mogłyby doprowadzić do wstrzymania udzielania świadczeń zdrowotnych, a w konsekwencji – do braku dostępu do tych świadczeń na danym terenie.

To właśnie okoliczność, że działalność pozwanego polega na ratowaniu zdrowia i życia ludzkiego, usprawiedliwia szczególnie traktowanie podmiotów, jakimi są szpitale. Pozwany zajmuje się chronieniem najwyższych dóbr osobistych człowieka i z tych powodów podlega szczególnej ochronie Państwa; wszelkie jego zobowiązania podlegają nadzorowi i regulacjom. To do nich odnoszą się także przedmiotowe przepisy, szczególnie wyłączenie ogólnych instytucji prawa cywilnego.

Skutki umowy przekazu są podobne do umowy poręczenia, gdyż w razie przyjęcia przekazu przez przekazanego, choćby dorozumianego, dochodzi do nawiązania stosunku prawnego między przekazanym – pozwanym, a odbiorcą przekazu – powodem (art. 921¹ i 921² k.c.). Podane wyżej argumenty przemawiają za tym, by przez „czynności prawne mające na celu zmianę wierzyciela” rozumieć również umowę przekazu. W chwili przyjęcia przekazu przez pozwanego dłużnika, nastąpiłaby bowiem w rzeczywistości zmiana wierzyciela, którym w tym przypadku byłby odbiorca przekazu – (...) S.A. w Ł.

Niemniej jednak w niniejszym postępowaniu powód nie zdołał wykazać, aby organ założycielski pozwanego Szpitala wyraził zgodę na przyjęcie przekazu, w związku z czym na podstawie przepisu art. 54 ust. 6 ustawy. zachodzi nieważność umowy przekazu z dnia 26 marca 2013 r.

W związku z faktem, iż powód nie wykazał legitymacji procesowej czynnej, powództwo ponad część cofniętą należało oddalić w całości (punkt 2. sentencji wyroku).